

SENTÈNCIA 98-54 DEL 09 DE DESEMBRE DE 1998

PROCÉS ADMINISTRATIU. TERMINI DE RECURS. Suspensió del termini de recurs per una demanda presentada davant una autoritat incompetent.

Ponent: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Els demandants van interposar recurs contra la denegació per silenci del recurs d'alçada formulat davant el Govern el 4 de febrer de 1997 i contra l'Acord del Consell del Comú d'Encamp de 7 de novembre de 1996, mitjançant el qual es modificava puntualment l'Ordinació General d'Urbanisme i Construcció de la Parròquia d'Encamp en relació al canvi d'alineació dels límits d'edificació de l'edifici "cal S." situat al Tremat i propietat del Sr. Ermengol T. per tal que pogués conservar els límits actuals, demanant la declaració de nul·litat del referit acord i disposant que el Sr. Ermengol T. havia de fixar els límits d'edificació a dos metres i mig del centre del carrer del Tremat per a la reconstrucció de l'edifici "cal S."

2.- En la sentència de 27 de maig de 1998, el Tribunal de Batlles ha declarat nul de ple dret l'acord impugnat per infracció de l'article 48 d) del Codi de l'Administració.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 14 de juliol de 1998, el Comú d'Encamp exposa principalment:

-que els demandants han formalitzat els seus recursos: l'administratiu i el jurisdiccional davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, fora de termini;

-que l'acord del Comú que els demandants impugnaven davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles no és un acte administratiu pròpiament sinó un acte preparatori d'un ulterior acte administratiu; de fet el Comú, en data posterior, ha publicat un Decret al BOPA modificant les alineacions de les edificacions de la zona, Decret que és objecte d'un altre contenciós que versa estrictament sobre la mateixa causa petendi;

-que l'acord del Consell de Comú de 7 de novembre de 1996 és un acte preparatori simple, una senzilla declaració d'intencions que en res no infringeix cap jerarquia normativa perquè no és norma sinó opinió, manifestació de voluntat política.

4.- En la seva contesta de data 31 de juliol de 1998, els interessats manifesten principalment:

-que l'acte no és de tràmit, preparatori d'una ulterior decisió, sinó definitiu ja que sense necessitat de cap altre tràmit l'acord adoptat permetia al Sr. Ermengol T. reconstruir el seu edifici del carrer del Tremat sense retirar-se.

-que l'acte és nul ja que és arbitrari i contrari al principi d'igualtat amb que la llei ha de ser aplicada als ciutadans. Igualment desconeix el principi de jerarquia normativa en el qual es basa la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El 10 d'abril de 1996, el Sr. T. va presentar al Comú d'Encamp la següent demanda: "desitjaria mantenir les alineacions dels límits d'edificació actuals..." (veure foli 74).

Segons un informe de data 18 d'abril de 1996 (veure foli 75), el Departament d'Obres Públiques i Urbanisme del Comú d'Encamp proposa la no aprovació de la sol·licitud, ja que l'aprovació d'una tal petició suposaria la modificació de les ordinacions relatives a les alineacions dels edificis situats en zona del Casc Antic.

Tanmateix, segons una decisió de data 15 de novembre de 1996 (ratificada en la sessió del Comú del dia 7 de novembre de 1996), el Comú ha acceptat "que dit tram de la zona del cas antic conservi les alineacions dels edificis actuals com a límits d'edificació" (veure foli 7).

Aquesta autorització donada pel Comú ha tingut efectes jurídics incontestables, al reconèixer un dret al Sr. T. Es tracta per tant d'un acte administratiu "sui generis".

Tercer.- Els demandants han impugnat aquesta autorització davant el Comú, en una escrit presentat el 19 de novembre de 1996 (veure foli 8).

Aquesta demanda ha estat presentada dins els terminis legals del recurs però davant una autoritat incompetent. Tanmateix, la decisió no indicava expressament els recursos que podien exercir-se. En conseqüència, convé d'aplicar l'últim apartat de l'article 47 del Codi de l'Administració i considerar que la demanda presentada davant el Comú d'Encamp ha suspès el termini de recurs.

Quart.- Sobre el fons, l'autorització donada pel Comú d'Encamp no era compatible amb les disposicions de l'Ordinació General d'Urbanisme i Construcció. A més, el Comú d'Encamp ha modificat ulteriorment l'Ordinació, per un Decret de data 17 d'abril de 1997 (veure foli 51), en vistes a legalitzar l'autorització acordada per la decisió del 15 de novembre de 1996.

En aquestes condicions, la decisió de data 15 de novembre de 1996 és anul·lable, en aplicació de l'article 49-1 del Codi de l'Administració.

Cinquè.- Considerant que no existeix ni temeritat ni mala fe en l'actuació de l'apel·lant, escau de no establir especial condemna en costes processals.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Comú d'Encamp.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar nul i sense efecte l'acord del Consell del Comú d'Encamp adoptat en la sessió del 7 de novembre de 1996.

Tercer: De no establir especial condemna en costes processals.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

